

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :
Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na
eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tom
moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srca
Jezušovoga vkup je na leto :
doma, če za več naročnikov na eden naslov se
pošilajo 4 K.
če samo za ednoga 5 K.
v Ameriko vsakom naročniki na njegov lasten
naslov 8

„I zaprli so rib vnožino veliko.“

— Luk. 5. —

Noč je bila. Temna, črna noč, tak kak je šče zdaj vu vnojoj pámeti i vnogom srci. Pa so lovili apoštolje ribe i celo noč so nikaj ne zgrabili.

Vnoči ribe tak lovijo, ka v čuni posvet vužgėjo, k šteromi se ribe približavajo pa se te dajo vloviti. To so tudi apoštolje vsakojacki včinoli. Pa so se zdaj li vkanili. Ne je šlo. Na to je prišeo vučiteo ki je njím že nikda pravo: „Brezi mené nikaj nemrete.“ Velo njim je: „Vržite mreže v morje.“ Peter nezadovoljen od trujave pa právi: „Celo noč smo nikaj ne vlovili,“ ali te se zosveti v njem vūpanje: „na tvojo reč“ naj bode. Pa je šlo. Bole je šlo, kak so se vūpali. Veséli so grátali, ár se njim je potrdila vera njihova, ka zezušom vse ide, šče tisto tudi, ka je ovači nikak ne mogoče.

Kelkokrát se ponávla tá ribičaja v življenji sv. matercérkve! Kelkokrát se zgodí, ka apoštolje boži, dūhovnicje pradgajo, delijo sakramente, zovéjo lūstvo k pobošanji pa ne samo, ka nikoga ne, liki ešče ti pobožni pomali odkáplejo, ár šatan seja svoj kokol med lūdí, pámeti se otmičijo, dobra vola se zadūší noč láda človeče pámeti i srca, temna, črna noč, kak je bila nikda nad ribolovom apoštolov. Pa tak vnogi dūhovnik zgúbí volo pa právi v sebi: „Vse je zamán. Včino sam vsa, kajkoli sam mogeo pa so lūdjé šče hūši kak so bili“, pa bi rad povrgeo vsa ino odišeo nikam, kde ne bi meo posla z lūdmí, kak nikda sv. Anton padovanskí, kí je vidivši, ka ga lūdjé neščo poslušati, odišeo vó k morji pa je ribam predgao, štere so vu velikoj vnožini priplavale ino z morja z zdignjenimi glavami poslušale njega, —

ali kak sv. Ferenc assiski, ki je šo predgat fticam ino zverinam bogá, kda je vido, ka ga lūdjé poslušati neščejo.

Da nam pa Bog znova i znova velí: „Vržite mreže“ pa či národje poslušati neščejo ovači, te zapove vi-héri, kūgi, gládi i bojni, naj vráčajo nazaj lūdi k njemi, šteri jih pa ne poslúhnejo, je naj kaštigo z svojov močjov. Pa se tak napunjávajo nazaj mreže Gospodnom, ribe se ločijo od rib, božne se tá zmečejo na pogūbo, dobre se pa správijo za Gospoda kak njegova last.

Zdaj smo tudi v takši časaj, zdaj je tudi ribolov. Tak pišejo, ka so naši neprijátelje že više pét million lūdih zgúbili od začétká bojne. Nikelko smo te že mí tudi, či li telko ne, (či bi telko, te že ne bi meli vojske) pa to je tista ribičija Gospodova, v šteroj že vsaki more račun dati od svoje dūše. Od nás de té račun tudi terjao pa šče ne vemo, či ne prle, kak bi štomislo, pa de tisti, kí je poslúhno glás Gospodnov ino hodo po njegovih potáj, de lehki ino brezi stráha, kí je pa daleč bio od dobrih djánj, se vkraj odloči od dobrih ino de šo na svoje pogūblenjë.

Dober krščenik vu vsakoj nevarnosti mirno spí, ár zná ka nebeski Oča čuva njega. Božen krščenik pa plašlivi, kak závec na polí, ne vūpa oči stisnoti, ár njegova dūša vsikdár nevarnost vídi, tam tudi, kde je nega. Dete ja mirno na kríli matere. Hodte krščenicje k materi, hodte k Oči v hižo božo, spravte si z njim dūše svoje v réd pa vas te ne bode saso nikši lagoji glás, srca do vam mirna, ár te znali, ka ste v mreži lūbéznosti bože, ka srca vaša on má za svoja, či je pa Bog znami, što je te proti nám? —

Bojna.

Prostozidarstvo je italijansko vlado nahujskalo na bojno proti nam i uspeh toga hujskanja je to, ka smo zdaj zmagali najbole, kda so se nam sovražniki povékšali. — Što ne spozna tú posebne Bože pomoči? Najvekši del Galicije je že nazaj v naših rokah, ruska premoč je potrta i naše patrúlje so že samo 20 kilometrov oddaljene od Lwowa, ali Lemberga. Ruska vojska je natelko oslabljena, ka je poveljništvo pripravljeno že Besarabijo, rusko pokrajino kre bukovinske i galicijske meje tudi sprazniti, ar se nema vūpanje bdržati v Galiciji i čaka na boj v Besarabiji. Je ne vse to opomin za narode se vojskuvajoče, ka bi iskali pravo pot? Či kda, zdaj majo veljavo reči Bože od milijonov zaslepljenih, trdih src: „majo oči pa ne vidijo, vūha i ne slišijo.“ — Mi pa ki vidimo Boža velika dela i slišimo dén za dnevom od njegove pomoči, molimo le dale stálno naj zmaga Srce Jezušovo i njegova pravična stran.

Važnejša poročila z bojišč, so sledeča:

Odgovor taljanskim ladjam. Meduza, taljansko podmorsko ladjó je eden naš podmorsi čun potopo, mornare njéne pa vlovo.

V Bukovini so naše čete začele ruse napadati i so reko Pruth prestopile pa odtirale od Kotzmann-a na jugozahodni močen sovražniški oddelek.

V Južnoj Galiciji so naši pridrlí do visin od Horodenka na jug i je zevéli.

Na srbskom bojišči so naši zrakostrojí bombe metali na Kragujevac, štere so v dvema mestoma vužgale. Zrakostrojí so se nepoškodovano vrnoli nazaj.

Na Rusko-Polskom so se nemci pri *Dubissi* nazaj potegnoli zavolo nastopa močne ruske vojske, pri *Sawle*-ji pa za povedanoga zroka volo napredovanje nemcov zaostaja. Posrečilo se je pa nemcom v zadnjih dnevah vendar na tom bojišči posrečilo vloviti više 5000 rusovi zapleniti 14 strojnih pušk, 2 banderi, mnogo táborskih kühinjivozov.

Na taljanskem bojišči taljanje nemajo nikše šreče, kak je vsaki naprejvido i naprej povedao. Pri *Gorici*, *Gradiški* na *Krnskom* pogorji, kde so napadali, so odbiti. Zaman se je štimao taljanski vojaški poveljinik, ka z potegnujenov sablov pridejo v Beč. Od mejé dale samo tisti pride, štere naši zgrabijo V Ljubljano na stotine vozijo ranjene i zdrave taljane šteri, so prišli našim v roke. — Slovenski dečki bodo že taljanskim roparom pokazali pót nazaj v Italijo. Navdušenje med slovani proti talijanom je tak veliko, ka više 60 let stari dalmatinci se prostovoljno glasijo za boj proti njim. Na *Krnskom* pogorji neštete stotine mrtvih taljanskih alpinskih lovcov ležijo, a štera so zavolo nepretrganoga strelanja še ne mogli pokopati. Na te gorah leži vés, všteroj je rojen največši pesnik, *Simon Gregorčič*, šteroga pesmi so med vogrskimi Slovenci tudi poznane. Kak ne bi junaški bili Slovenci avstrijski v tom boji, da njim kruti sovražnik mило domovino šče raztrgati! Eden slovenski topničar, kak čitamo v *Slovenskem Gospodar*-i, piše, ka se smejejo iz bojazlive taljanske pa dokonča svoj spis z rečmi. Naprej do zmage; Polentar si bo zapomno, Kda je ségno po našoj zemlji. Rusi nas že poznajo, zdaj bomo pa še Italijani pokazali, kaj zna Slovenec, kda brani svojo drogo domovino.

Srbi v Albaniji. Srbi so vdrli v Albanijo i zvezeli mesto *Albassan*.

V Aziji pri *Tigriš* reki so türki angleže nazaj porinoli.

Najem. 1000 koron najema je obéčalo češko društvo *Schlaraffia* tistoj našoj ladji, štera obprvim vniči štero taljansko.

Na francozkom bojišči francozi napadajo, a brez uspeha. Nemcom se je posrečilo več francozkih strelnih jar-kov zvezéti, 200 francozov vloviti i nekaj orožja zapleniti. — Pri *Newville*-i so francozi zmagali.

Carigrad, glavno türsko mesto bráni do 400 jezér vojakov.

Potopili smo angleško ladjo. Naš podmorki čum št. IV, je na *Jadranskom* morji edno angleško križarico torpedirao, štera se je potopila, čeravno jo je šest torpednih ladj sprevájalo. Poveljnik pod-

morskoga čuna je bio poročnik *Singule*. Potopljenjé se je godilo od *Giovanni di Medua* albanskoga mesta 30 mil daleč.

Nemški podmorski čuni so junija v treh dnevah samo 24 angležkih ladj potopili.

Na Tirolskoj i Koroškoj meji se vrši med našimi i talijanskimi četami samo obstrelávanje z teškimi topovi.

Dom i svet.

Bolgarija. Radoslavov, ministerski predsednik je na znanje dao poslancom sovražne nam trozvéze, ka *Bolgarija* močno nameni svoje nepristranstvo do do konca boja obdržati.

Mexico. Voja dve puntarskivi stranki, *Caransa* i *Villa* se namenita zmiriti, naj *Zjedinjene Države* vmes ne ségneje z svojov vojskov, kak njima je to naznано *Wilson* predsednik. — *Caransa* je pri *Leon*-i v petdnévnoj bitki popolnoma premágao *Villo*.

Spanjolsko. Prostožidarje španjolski začájo krika gnati za boj, kak so njihovi bratje na *Taljanskom* delali. Vlada je ostro nastopila proti vsakšemi neredi.

Portugalsko. Novi presednik, portugalske lúdovalde, *Braga Theophil*, je eden strasten prostožidar, to je veliki sovražnik kršćanstva. Čeravno je že više 70 let star, Boga ne pozna i sovraži vse, kaj se njemi pela. Ne čúda da zato, da je nam tudi nasprotnik. Nemcov ne more trpeti, štere za laživce i pokvarjence má. — Molimo, naj se ne posreči tomi pomočniki pekla na boj proti nam nadignoti dobro portugalsko lúdstvo.

Dania. Veliko veselje vlada v toj državi za toga volo, ka so dobili vsi državlani volilno pravico, ešče ženske, štere do smeje zato odsehmao tudi zvoljaviti poslance („követa do devale“.)

Amerika. Državni tajnik *Bryan*, ki je bole za mir bio, je od svoje službe odstopo, ár se je ne mogeo poravnati z *Wilsonom* predsednikom ki je ostro nastopao proti *Nemčiji*. Naslednik *Bryona* je *Lansing*.

Hollandia. Nizozemska, ali holland-ska vlada je pri vatikani vstanovila poslaništvo. Odsehmao bo zato páli mela edna protestantska država zastopnika v *Rimi* pri *Kristušovom* namestniki. Na stroške vstanovitve je odloženo 12 jezér hollandskih rajškov. Prvi poslanik brščas bo *Nispen tot Zevender*.

Dogodki z vojne.

Zvesti-konj.

Edne slovačke novine so prinesle sledeći dogodek, šteri se je zgodo na ruskom bojišči.

Eden den je prišeo vojak, ki je bio na straži na bližanjem brežiči, pa je javo, ka je nekaj vido. Jaz sam šo tá — tak piše častnik, ki je bio nazoči, — pa sam zagledno z dalegledom, ka so ruski dragonci, šteri so prišli do loga pa se tam stavili. Pozvao sam hitro svoje vojake pa sam njim velo, naj se skrbno skrijejo pa naj počakajo moje poveljenje. Od ruskih jahačev se je eden ločo pa je počasi jahao proti nam pa opozúvao kraj, pokeč nas je nej opazo. Nato se je hitro obrno pa je jahao nazaj k svojim. Velo sam svojoj četi, naj strli. Osem pušk je počilo, pa je jahač spadno s konja. Konj je bežao brezi gospodara prek po ravnini. Mi smo začnoli strelati na ruse, ki so se hitro skrili v gosti log, pa so zatem z loga strelali na nas. Nej je bilo več mira. Rusi so ostali v logi pa so strelali od zorje do mraka na našo postojanko, samo ka so slabo strelali. Ponoči smo skrbno stražili, ka nas sovražnik ne bi nedovedoč napadno.

Edno noć me je pozvao vojak, ki je bio na straži, pa mi je pravo, ka nekaj temnoga je na tistom mestu, gde smo strelili ruskoga jahača. Šli smo gledat, pa smo resan opazili, ka je nekaj tam, kak kakša velka stvar. — Ka naj bi to bilo? „Ali znate, gospod porvčnik, ka je? To je tisti konj, ka smo njemi gospodara strelili.“ Gđa je nastao den, smo resan vidli, ka je konj. Zvesto živinče se je povrno k svojim gospodari pa je stalo poleg njega, kak či bi ga štelozvati: „Ka si se šče nej naspao?“ Moji lúdje so se tomi jako čúduvali pa so s pomilúvanjom gledali zvestoga konja, šteri je od časa do časa shrzao, kak či bi šteo svojega gospodara zbúdiť s spanja. „Jaz bom šo tá pa pokopam mrtvoga rusa“, mi je pravo vojak, šteromi se je, kak tudi nam ovim, jako mило mrtvec šteri je na cesti ležao znak, pa se njemi je mило tudi konj, šteri je že več noči prišeo čakati, či bi njegov gospodar že ednok stano. Pa gđa so rusi zaglednoli našega vojaka, včasi so začnoli strelati na njega, konj je pa nato vseli pobegno. To se je večkrat ponavljalo. Zvesti konj je vsako noć obiskao svojega gospodara, je stao verno celo noć pri njem, nego je vseli odbežao, gđa se je delao den pa so začnole pokati puške. Naši so od dneva do dneva čútili vekše smilenje do

mrtveca pa do konja. Nazadnje sta se edno noč odpravila dva vojaka pa sta pokopala mrtvoga rusa. „Vse sva dobro opravila“, sta mi javila, gda sta za eno vüro prišla nazaj. Te dogodek me je stršno, pa sam tisto noč nej mogeo zatisnoti oči. Ostao sam pri straži. Bila je lepa, tiha, mesečna noč. Pa v tihoj noči se je naglo začülo tužno hrzanje, Nebože žival je pali prišla, samo ka je svojega gospodara nej več najšla. Odišeó je, več ga nigdar ne bolo nazaj. Nigdar ne pozabim na tisto tiho konjsko hrzanje sred globoke noči. Kak nemilo je zdihavala nebože žival za svojim gospodarom!

Starišje, branite deci kajenje.

Med žalostnimi pojavi, šteri se v zadnjem časi kažejo med našim lüstvom, je tüdi té, ka nam mladina zahaja na jako slabe poti. Kajenje, pijančüvanje pa klantivanje se začne med njov strašno širiti. Dnes mo govorili samo od kajenja, štero se nam vidi jako nevarno, pa štero potrebuje najhitrejše pomoči.

Jako nevarno se nam vídi — tak pravimo — kajenje, zato ka ka je od kajenja težko odvaditi, či se je že ednok što navado, pa tüdi zdravji je najbole škodljivo, zato ka se njemi vdajajo dečacije najmlajših let. Človeka obide groza, pa ne ve, ka bi začno, gda vídí, ka 8 do 10 let stari dečacije že tak kadijo, kak vö duhanošje.

Ne vem, kak je v tom pogledi na Goričkom pa na Bojnečkom, nego pri nas na Dolenskom je jako žalostno.*) Tü vidim skoro vsaki den zčista male dečake, ki so šče komaj par let hodili v šolo, ka si že sami süčejo cigareline pa je kadijo.

Da to ne pela na dobro, se samo po sebi razmi. Oprvim si tej mladi dečacije podkaplejo zdravje. Kajenje cigarelinov škodi najbole mladim plüčam. štera postanejo slaba pa betežasta. Li poglednite tiste dečake, ki so se v ranoj mladosti hapili kaditi, kakši so! Na njüvom lici ne najdete repeče farbe, obraz majo žutkasti pa bleđi, pamet njim postane zabita, razoma nemajo nigdar tak bistroga, kak bi ga meli, čl ne bi kadili, gda bi njuvo telo moglo dosegnoti najlepšo moč, te začnej vejnoti, zatem pa pride — prerana smrt.

Obdrügam pa kajenje stane peneze. Či ravno nej dosta, pa se zato li vsaki den nekaj zakadi. Gde pa naj vzeme od 8 do 15 let star dečak peneze?

Sám si jih ne zasläži, starišje njemi pa tüdi no morejo vseli dati. Ka zato napravi? Vzeme tam, gde so. Vidite, tak se vam tej mladi dečacije navčijo tüdi krasti.

Načteli bi ešče več žalostnih reči, štere shajajo, či se dečacije prerano hapijo kaditi, pa mislimo, ka je zdaj to zadosta. Spametni starišje sprevidijo s teh reči, v kak velko nevarnost spravlja njuve siniprerano kajenje. pa bodo se trüdili, ka njim to zabranijo.

Istina je, ka dečacije navadno ne kadijo pred starišami, nego se skrivlejo, nai jih tej ne bi vidili, ali skrben slariš zato vse vpamet vzeme. Zato opominamo stariše, naj skrb majo na svoje mlade sini, či ščejo, ka bi njim zdravi pa močni zrasli, pa naj dopropazijo, ka se njim v preranoj mladosti ne navadijo kajenjá.

So države, gde oblasti ostro kaznüjejo, vsakoga trgovca pa tüdi drügoga odraščenoga človeka, ki od 18 let mlajšim dečakom da cigarete, cigare ali pa tobak, Tak bi trbelo tüdi pri nas. Pa od toga smo ešče mi daleč, ka ki pri nas oblasti za to skrbele. Zato pa naj skrbijo starišje sami, ki so v prvoj vrsti odgovorni za svojo deco.

Glási.

Slovenski prišleki. Od Pulja (Pola) so pribežali slovinci v našo püšpekijo tüdi i se naselili v Dobrojevsi (Dobrafalva) v fari Királyfalva, ki se jáko zanimajo za naše Novine i je radi prebirajo.

Novo sveto pismo. Z Medjimurja se širi novo sveto pismo med lüdmí bahjevernimi. Z nébe je praj spadnólo to v kamenoj škátli, štero so pa nej mogli odpreti, dakeč so vnogi püšpeki tridni nej odmešüvali. V pismi so popisane peklenske muke. Na rihtare i drüge Poglávare nikše velike srdé more pisavec teh norij meti, ar njim v pekli posebno častno mesto med vrazmi priprávi. Či komi to pismo v roke pride, naj je na ogenjvrže!

Dar ruske carice. Alexandra Feodorowna, ruska carica je na Vogrsko Vlovlénim rusom dár poslála. 12 lad je prišlo, 2 je sama dala, v šterih je bio cukér, čaj, duhan, knige, obleč, rumenke i penezni spominki. To je prvi dar rusov.

Nesreča. Kelenc Martin Z Črensovec je dol zvoza spadno i se teško rano. — Cigan Ivani pa, šteri je v Lotmerk po

črep hodo, je kobila matrnico, ali ledevnico dobila i tü v mesti crknóla.

Zgübila je dnestjeden 20 K v Žižkih pri Bogdanovom križi Kociper Magda Z Odranec. Oprosi se pošteni najdenik, naj njoj je vrné.

Novi slovenski bogoslovec. Naš višesnji pastir je sprejeó med bogoslovce Horvat Jožefa, bivšega frančiškanskoga klerika Z Črensovec Z pogojom, ka si more potrebno odvezo od redovniških obljüb v Rimí spraviti.

Proščenje je dnes na Iváncih v bogajskoj fari, kde obhajajo god sv. Ivana.

Novomeša Hauko Jožefa na Tišini se začne dnes ob desetih. Slavnostni govornik je Slepec Ivan, sobočki plebanoš i sobočke okrogline espereš, voj pri svetoj meši pa Vadovič Rudolf, domači plebanoš.

Vlovljeni rusi. Iz Feldbacha so 4 ruši odskočili, štere so pri sv. Jeleni zgrabili i je nazaj v tabor spravili. Eden je bio nadporočnik, drügi namestni častnik, dva pa prostiva. 9 dni so blodili. Sobočki ulanarje so je sprevodili nazaj v Feldbach.

Prišleki taljanski z Primorskoga od taljanske meje so se naselili tüdi v türniškoj fari. Tü prebiva tüdi v gostoljübnój hiši Sakovič Joževa plebanoša, taljanski dühovnik iz San Grado-ja, ki je ob polnoči mogeo odbežati. — Svéto Rešno Telotje zavzio, posode cerkvene v na farofi shráno, zatem pa pobegno z celov farov i vse tam povrgeo za požganje sovražnih topov. Tužen pogled njemi odkorva srčno bolečino. Ne ve nikaj od svojih starišov i od večine raztepenih farnikov.

Navuk za tretji réd je bio v Črensovcih na Srce Jezusovo. Dobili so ga pa té hip samo predstojnikí i predstojnice, voditelje i voditeljice. Predmet navuka je bio: lübezen Srca Jezušovoga. Kak je to Srcé samo düše lübiló i sebé za njé dalo, tak moremo i mi delati z düšami nam podvrženimi. — Dobili so tüdi zapoved na to gledoč, koga smejo za sprejem prepóračati i koga nej pa ka odsemal moro vsaki tretji mesec od vseh kotrig dühovniki ravniteli račun dati.

Pobožna kraleska vnüka. Schönau-i, kde se je žena Windischgrätz kneza, Elizabeta, králeska vnüka na telovo vdeležila procesije, je vsakoga genola njéna pobožnost, kda je med kmeticami v ednom redi v práhi klečéč molila Zveličitela, pod krühšnov podobov skritoga. Občinskomi poglavarstvi je tüdi že naprej naznanila, naj njej nikšega posebnoga

*) Vse edno. Vrednik.

mesta ne išče pri procesiji i naj jo nišče v pamet ne jemlé. Zaistino lepi zgled poniznosti.

Naši delavci z Öntés-a so nam poslali vsem domačim lepe pozdrave i si naročili z velikov želov Novine po Sohar Franciški. — Veseli smo njim je poslali. — I drugi tak včinite!

Dosta i neprijetnosti, motenje pri zaslžki pa već drugih nevol se lejko ogne človek, či za premaganje prehlajenja, kašla i hrečkov naprej ma kredi pripravljeno preskušano hrečke odvajajoče, kašel odpravljajoče, protikataro vrastvo, štero se zove Fellerov „Elsa-Fluid“. — Poleg svoje prijetne dišave popravi v sobi zrak, ravno tak je dobro to vrastvo za izpiranje vüst, pa za grgranje. Čitatelom preporučamo, naj je majo doma, vej 12 glažkov stane samo 6 koron franko, či si naročimo pri lekarnari E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (ž. Zagreb). — Spotoma se tudi lejko naročijo Fellerove čistilne „Elsa-kruglice“, ka bomo pri breztečnosti, pri bolečinah v žalodei i ledevaj, pri riganji, vometanji, pri zaprtji, pri napnjenosti itd. tudi to vrastvo meli pri rokaj. — To že davno preskušeno, rahlo čistilno vrastvo 6 škatulic stane 4 korone 40 fil. franko, Proti nepotrebnoj debelošči se tudi z velikim uspehom rabijo te povsem neškodlive kruglice.

Naj doni...

Na doni mi znova pesem
Lepo milo in sladko,
Duša naj se pá raduje,
Srce naj veselo bo!

Naj odmeva moja pesem
Zelen' log in zelen' breg!
Naj se glási po dolini,
Po viskoj planini prek!

Naj začüjo vsi slavički
Pesem moja kak doni,
Naj za menom vsaka ptica
Sladko, milo žvergoli!

— Gđa pa već se vtiša glás moj.
Gđa srcé mi hladno bo:
Vzemte bratje z mojov pesmov
Srčno od mené slovo!

Miroslav.

Pošta.

Opomin za naročnike!

Cenjene naročnike opominja vredništvo, naj Novine platijo, ovak njim je staviti bo prisiljena.

Vredništvo.

Serüga I. Sv. Sebeštjan. Od onih, ki so v Przemysli bili, ešče nikši glas ne prišo. V Novinah se objavi, kda bo navpk. **Orehovec St. Ritkarovci.** Do novoga leta si pláćao list i novine. — Veseli me, da lübiš dobro čitevo. Vsi mladenci hi mogli toga düha biti. **Horvat**

Ferdinand. Gradišće. Jako žalostno, je, ka se najde žena, štera razvüzdano živé, čiravno nej mož robstvo trpi. Ali vidite, bole že ne moremo teh mrcin kárati. kak je karamo. Druge pomoči ne ga proti tem zverinam, kak moliti za njé, se jih ogibati i vso natenkoma gorzapisati i možom prekdati, kda se domo povrnejo, ve te že, bo račun za njé, **Porédoš Jožefa žena. Bodonci.** Tvoj mož je ranjen i zgráblen. **Kováč Ana. Krog.** Sin je zgrábljeni. Ne pišo glás, da bi ne živo. **Jaklin Ivana žena. Gumilci.** Mož je ranjen; dozđaj pa še nej prišo glás, v šteroj bolnici leži. **Drobec Imrija žena. Bodonci** Tvoj mož je slednje dni márcija preminio. Išči ga gor med vlovlenimi. **Olaj Bára. Máli Zdenci. Ritlop Jožef. Bučkovci. Zver Ana. Lipa. Vogrinčič L. Cankova.** Od tistih, po šterih pozvedavate, še ne prišo glás, da ne bi živeli.

Najnovše.

V prvoj polovici junija smo 108 ruskih častnikov pa 122,000 moštva vlovili. Vzéli smo njim šče 53 štükov, 187 strojnih pušk pa 58 kol, na šterih strljivo vozijo.

Vizhodnoj Galiciji med Sieniwa i Dnjesterom smo ruse v velikom bitji popunoma zbili. Rusi se po celoj liniji nazáj vlečéjo. Dozđaj šče ne znati, kelko smo jih zgrabili, ár jih je vnogo.

Taljanske novine so močno nastopile proti srbom pa černogorcom zakaj tej v Albaniji proti mesti Skutari prodirajo.

Med ruskimi zavzetniki se većih mastaj kolera pokazala. Dotični krog i vse včinijo, naj ši rjenje té nevarne küge stávjio.

Do Grodeka je prišla naša vojska, pa záhodni táo toga mesta z vesnicov Lesniowice posvojila. Rusi se na celoj liniji v velikoj nerednosti pobirajo. Pri Dnjester potoki šče trpi veliko bitje.

Rusi nemajo častnikov, záto pri nepristránskih vládaj ščéjo nove dobiti pa na mesec 1000 rubelov pláće ponüjajo.

V nájzadnjem napádi Zeppelinov proti severno-izhodnomi obrežji Angležke, je 16 lüdi zgübiló življenje pa 40 jih je ranjenih.

Rusi sonovo ponüdbu poslali Romanii. Romanski ministerpredsednik. šče ne dáo odgovora.

Naši vlovleni v Srbiji po bolnišnici ranjencom dvorijo.

Zbiti ruski šeregi se već nemrejo staviti. Vsrednoj Galiciji še stáhio nazáj vlečéjo. Naši šeregi sonjim stáлно za petámi.

Taljáne se zobstom mantrájo, naši je stáлно odbijajo, tak ka nikaj nemrejo dále priti.

V Krogi je Müra ednoga nepoznanoga meška telo vövrkla. Preiskáva je začnjena.

Najbolša ženska.

Z med jakosti žensek je naplemenitejša brščas tista, ka rada pomaga v nesrečaj, neprilikaj, betegaj i trpljenji, pa je zato najbolša tista ženska, štera zna najprle pomagati v domačoj rodovini, či mož ali deca nedovedo z betežájo ali si prehlajenjom, prepihom, prenaporom itd. nakopajo kakšo bolezen.

Či se ide zato za reumatične bolečine, ranilve, piščajce, zmečkanine, gutne bolečine, ali glavobol, segnejo pač skoro vse ženske po Fellerovom bolečine vtišajočim „Elsa-Fluidom“, šteroga majo vsigdar doma.

Vsegnilo bi biti našim čitatelom dobro zvediti, kak piše od toga znana pesnicen Pavel Marijanka Lacroma pl. Eger Schmitzhansen: „Držim za dužnost Vam naznaniti, kak dobro mi je včino Vaš od baronice Freitagh zročeni „Elsa-Fluid“ za moju obrazno neuralgijo. Sprejmite z med velikoga števila do najsrčnej še zahvale obvezanih lüdi srčno zahvalo.“

Fellerov „Elsa-Fluid“ je pa pri ženskaj jako prilübleni tudi proti šplintam, piščajcom, bradajicam pa za vlase, či se terejo ali pa ščejo spokapati. Dela zdravo vlasišče, belo mejko pa čisto kaže povsedi črstvujoči pa poživlajoči učinek.

Naročite si 12 glažkov za 6 koron franko od lekarnara E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (ž. Zagreb.) To jako dobro domače vrastvo ki smo je skušali našim čitatelom jako preporučamo, kak tudi Fellerove narahli odvajajoče rabarbarske „Elsa-kruglice“, 6 škatulic franko za 4 korone 40 fil.filir.

Boleče

so küreče oči, zato je pa prava dobrota, či je odpravimo. Človek si je pa ne sme odpravlati z nožom, zato ka njemi to zna začemeriti krv, nego je odpravimo lejko pa hitro z vrastvom, štero se zove Fellerov flajšter za küreče oko. Stane samo K 1.—, pa je preporuča na jezere uradnih slugov, žandarov pa turistov kak najbolše vrastvo. — Ne bomo čütili bolečine, ne trganja v glavi, či bomo rabili Fellerov „Migrenstift“, šteri nam vtiša bolečine, nas hladi pa dobro vplivle na nas. Stane samo 80 fil. — Za oči, pa za očesne bolečine preporučamo Fellerovo vodo za oči, štero vrastvo krepi oči, zabrani, ka se ne zvüzgejo pa vtiša bolečine. Glažk toga vrasva stane 1 korono. Pravo se dobi samo pri lekarnari E. V. Feller, Stubica, Centrala 146 (ž. Zagreb.)

Prilüblena je

čistoča pa je vsako žensko sredstvo, s šterim si v družinskom življenji, v družinskom življenji, spravi veljavo. Čistoča lica, šinjeka pa rok se da dosegnoti pri vsakom či rabi Fellerovo mazalo za lice pa za kožo z znamenjom „Elsa“. To odstrani špinte, piknje, piščajce, bradajice dela kožo mejko, fino pa rožnato i je vnogo jezer žensek rabi z največjim uspehom. Človek pa naj ne rabi kakšge škodlivoga sredstva, nego si more naročiti pravo mazalo za kožo, štero se zove „Elsa.“ Eden žaloš stane K 2.— s pakivanjom; 2 žaloža K 5. — franko. Ravno tak prilüblena je Fellerova boraks žajfa (80 fil.) pa Fellerova lelija-žajfa (K 1.—), štera se dobi samo pri E. V. Feller, lekarnari, Stubica, Centrala 146. (ž. Zagreb.)

Da 12 glažkov toga preskušanoga domačega vrasva stane samo 6 K franko (to je s poštinov vred), zato bi si naj vsaki naročo pri lekarnari E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (županija Zagreb), ki jedim dela to vrastvo... b